

فراوانی تاکی‌پنه نوزادی متعاقب سزارین ترم

دکتر لاله اسلامیان (دانشیار)، دکتر حمیده شجری (دانشیار)، دکتر رضا هژبر پور ***
دانشیار گروه زنان و مامایی، بیمارستان دکتر شریعتی - دانشگاه علوم پزشکی تهران
*** دانشیار گروه کودکان، بیمارستان دکتر شریعتی - دانشگاه علوم پزشکی تهران
**** پژوهش عمومی

چکیده

مقدمه: تاکی‌پنه گذرای نوزادی (TTN) در زایمان طبیعی ۱۱٪ - ۱۰٪ گزارش شده است. بمنظور می‌رسد که این رقم در موارد سزارین افزایش می‌یابد به همین علت فراوانی تاکی‌پنه گذرای نوزادی (TTN) متعاقب سزارین در زایمان‌های ترم و همچنین ارتباط خطر احتمالی با آن در بیمارستان دکتر شریعتی تعیین شد.

مواد و روشها: در یک تحقیق گذشته نگر با مطالعه ۷۶۲ مادر و ۷۷۴ نوزاد که به طریقه سزارین زایمان و متولد شده بودند، سن مادر، سن حاملگی، جنس نوزاد، موارد ابتلای مادر به دیابت و آسم و میزان موارد (TTN) مورد بررسی قرار گرفت و ارتباط بین (TTN) و ابتلای مادران به دیابت و آسم توسط آزمون‌های آماری کای اسکوئر و دقیق فیشر سنجیده شد.

یافته‌ها: نتایج این بررسی نشان داد که از ۷۷۴ نوزاد متولد شده، ۱۱ مورد (۱۱٪) دارای (TTN) بودند. در بین گروه نوزادان مبتلا به (TTN) و سالم از لحاظ دیابت مادر [۰/۸ در برابر ۰/۱۴٪ (P=۰/۰۱۸) و آسم مادر [۰/۹۵٪ (CI=۰/۰۵) در برابر ۰/۱٪ (CI=۰/۹۵)] اختلاف معنی دار آماری وجود داشت.

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: نتایج این مطالعه شواهدی فراهم می‌کند مبنی بر اینکه فراوانی TTN عوامل خطر محسوب می‌شوند.

کلمات کلیدی: تاکی‌پنه گذرای نوزادی، سزارین، آسم، دیابت

علت عبور داروهای ضد درد از جفت حرکات تنفسی ضعیف
دارند نیز در معرض خطر قرار دارند.

این بیماری خود محدود شونده است و ممکن است تنها نشانه آن تاکی‌پنه زودرس باشد. گاه با رتراسیون یا خرخر بازدمی و گاهی نیز با سیانور همراه است که با تجویز مقداد بیش از ۴۰٪ بهتر می‌شود (۱-۴). بیماری عموماً بلافاصله یا ظرف سه روز بهبودی می‌یابد. ریه‌ها عموماً پاک بوده، رال و رونکای جمع نمی‌شود. در رادیوگرافی قفسه

مقدمه

تاکی‌پنه گذرا (TTN) که گاهی سندرم زjer تنفسی نوع II نیز به آن اطلاق می‌شود معمولاً در نوزادان ترم که با عمل سزارین و بدون دردهای زایمان قبلی متولد شده‌اند، دیده می‌شود (۱). نوزاد مادر دیابتی و هم چنین نوزادانی که به

رادیوگرافی از قفسه سینه بود مواردی چون سندروم دیسترس تنفسی، سپتی سمی، پنومونی، پنوموتوراکس، سندروم آسپریاسیون مکونیوم و ناهنجاریهای مادرزادی از مطالعه خارج شدند. در این مطالعه دیابت مادر به 126 mg/dl در $\text{FBS} > 126 \text{ mg/dl}$ دو نوبت جداگانه و یا غلظت گلوکز سرمی پس از خوردن غذا بالاتر از 200 mg/dl اطلاق شد.

داده‌ها بوسیله آزمونهای X^2 و دقیق فیشر و t-test مورد بررسی آماری قرار گرفت.

یافته‌ها

از ۷۶۲ مادر بررسی شده سن مادران مورد مطالعه از ۳۹-۱۹ بود، ۵۰۵ مورد ($79/4\%$) پریمی پار و ۱۵۷ مورد ($20/6\%$) مولتی پار بودند.

مادران ۸ مورد ($1/1\%$) مبتلا به آسم و ۳۸ مورد ($5/0\%$) مبتلا به دیابت بودند (جدول ۱). در ۷۶۲ مادر مورد مطالعه، هیچکدام استعمال سیگار وجود نداشت. طیف سن حاملگی از ۳۷-۴۱ هفته با متوسط ۳۹ هفته بود. در ۱۲ مورد حاملگی دو قلو TTN دیده نشد. از ۷۴۴ نوزاد، ۴۲۰ مورد ($54/3\%$) پسر و ۲۵۴ ($45/7\%$) دختر بودند. در جمعیت مورد مطالعه (774 نوزاد)، ۱۱ مورد ($1/1\%$) دارای تاکی پنه نوزادی بودند در ($1/1\%$) ۴ نفر از نوزادان دختر و در ($1/6\%$) ۷ نفر از نوزادان پسر TTN دیده شد که از نظر آماری قابل ملاحظه نبود ($P=0/37$). از نظر سن مادر اختلاف معنی دار آماری بین دو گروه دیده نشد ($P=0/84$).

صدری افزایش نمای عروقی ریه‌ها، خطوط مایع در فی‌ورها، پرهوایی، دیافراگم صاف و گاهی افوژیون جنبی مشاهده می‌شود (۱). بندرت هیپوکسی، هیپرکاپنه و اسیدوز بندرت دیله می‌شود.

علت تاکی پنه گذرای نوزادی تأخیر یا عدم جذب مایعات ریه شیرخواران است که منجر به کاهش ظرفیت ریوی و حجم جاری و افزایش حجم مرده می‌شود. مایع ریوی در لنفاتیک‌های پری برونکیولر و فضای برونکوواسکولار تجمع می‌یابد. بنابراین تاکی پنه گذرای نوزادی یک بیماری ریوی انسدادی است (۵).

در این مطالعه یک سنجه اولیه از فراوانی تاکی پنه گذرای در نوزادان متولد شده از طریق سزارین انجام شد تا در طراحی یک مدل برای سیستم پیش‌آگهی بکار گرفته شود همچنین با تعیین عوامل مستعد کننده تاکی پنه گذرا از آنها پیشگیری کرده و یا با کنترل آنان بتوان از بستری طولانی مدت و مخرج اضافی جلوگیری نمود.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه گذشته نگر توصیفی کلیه مادران و نوزادانی که در زمان ترم در سالهای ۱۳۷۸-۸۲ در بیمارستان دکتر شریعتی به روش سزارین زایمان شده بودند وارد مطالعه شدند و ۱۱۳۰ پرونده مورد بررسی قرار گرفت. سن مادر، سن حاملگی، ابتلا به دیابت و آسم مادر، استعمال دخانیات، جنس نوزاد در و بروز TTN در نوزادان از آنها استخراج گردید. تشخیص تاکی پنه نوزادی با توجه به سیر بالبینی محدود شونده و خوش خیم بیماری، فشار گازهای شریانی و در برخی مواقع

جدول شماره ۱- مشخصات مادرانی که در بیمارستان شریعتی سزارین شده‌اند ۱۳۷۸-۱۳۸۲.

مادران	تعداد			
		آسم	دیابت	سیگار
		بله	غیر بلله	جمع
		۸ ($1/1\%$)	۷۵۴ ($99/99\%$)	۷۶۲ (100%)
		۳۸ ($5/0\%$)	۷۲۴ ($95/95\%$)	۷۶۲ (100%)
		۰ (0%)	۷۶۲ (100%)	۷۶۲ (100%)

جدول شماره ۲ - ارتباط بین سن حاملگی و TTN متعاقب سزارین در بیمارستان شریعتی ۱۳۷۸-۱۳۸۲

سن حاملگی	TTN	+ (%)	- (%)	جمع
۳۷	۲ (۱/۷)	۱۱۲ (۹۸/۳)	۱۱۴ (۱۰۰)	
۳۸	۶ (۲/۹)	۲۰۵ (۹۷/۱)	۱۱۱ (۱۰۰)	
۳۹	۳ (۱/۱)	۲۴۹ (۹۸/۹)	۲۵۲ (۱۰۰)	
۴۰	۰ (۰)	۱۱۷ (۱۰۰)	۱۱۷ (۱۰۰)	
۴۱	۰ (۰)	۸۰ (۱۰۰)	۸۰ (۱۰۰)	
جمع	۱۱ (۱/۱)	۷۶۳ (۹۸/۶)	۷۷۴ (۱۰۰)	

 $\chi^2, P = 0.17$ Fisher exact test, $P = 0.22$

که مادرشان دیابت نداشت TTN دیده شد که این اختلاف از نظر آماری قابل ملاحظه بود ($P = 0.014$). جدول شماره ۲، در (۳۰٪) ۲ نوزاد از ۶ نوزاد مادران مبتلا به آسم TTN در برابر (۱۱٪) ۹ نوزاد از ۷۵۷ نوزادی که مادرشان آسم نداشتند که اختلاف از نظر آماری قابل ملاحظه بود ($P = 0.005$). جدول شماره ۴.

TTN در ۱۷٪ حاملگی های ۳۷ هفته، ۲۹٪ حاملگی های ۳۸ هفته، ۱۱٪ حاملگی های ۳۹ هفته دیده شد ولی در حاملگی های ۴۰ و ۴۱ هفته دیده نشد. ارتباط آماری قابل ملاحظه بین سن حاملگی و میزان بروز TTN بدست نیامد. (۱۷٪) جدول شماره ۲، در (۸٪) ۳ نوزاد از ۳۸ نوزاد مادر دیابتی TTN دیده شد ولی در (۱۸٪) نوزاد از ۷۳۸ نوزادی

جدول شماره ۳ - فراوانی TTN در نوزادان مادران دیابتی متعاقب سزارین در بیمارستان شریعتی در ۱۳۷۸-۱۳۸۲

مادران	TTN	+	-	مجموع
مبتلا به دیابت	۲ (۱/۸)	۳۵ (٪۹۲)	۳۸ (٪۱۰۰)	
عدم ابتلا به دیابت	۸ (٪۱/۸)	۷۲۸ (٪۹۸/۲)	۷۳۶ (٪۱۰۰)	
جمع	۱۱ (۱/۴٪)	۷۶۳ (٪۹۸/۶)	۷۷۴ (٪۱۰۰)	

 $\chi^2, P = 0.014$ Fisher exact test, $P = 0.014$

جدول شماره ۴ - فراوانی TTN نوزادان مادران مبتلا به آسم متعاقب سزارین در بیمارستان شریعتی در ۱۳۷۸-۱۳۸۲

مادران	TTN	دارد	ندارد	مجموع
مبتلا به آسم	۲ (٪۲۰)	۶ (٪۷۰)	۱۸ (٪۱۰۰)	
عدم ابتلا به آسم	۹ (٪۱/۱)	۷۵۷ (٪۹۸/۹)	۷۶۶ (٪۱۰۰)	
جمع	۱۱ (۱/۴٪)	۷۶۳ (٪۹۸/۶)	۷۷۴ (٪۱۰۰)	

 $\chi^2, P = 0.005$ Fisher exact test, $P = 0.005$

بحث

ولی رقمی در این مطالعات ارائه شده است و به ذکر افزایش نشان می‌دهد بسته کرد ها ند (۱۱، ۱۰).

در مادران آسمی در مقایسه غیر آسمی میزان TTN نوزادی از نظر آماری افزایش قابل ملاحظه نشان می‌دهد (۳۰٪ در برابر ۱۱٪، P=۰.۰۰۵). در مطالعاتی که روی بیماری مادران و TTN انجام شده است افزایش موارد اختلالات تنفسی نوزاد گزارش شده اند بخصوص در موارد سمت کترل نشده که نیاز به مصرف دارو دارند (۱۲-۱۶). در مطالعات Schatz در ۷/۳ نوزادان مادران مبتلا به آسم TTN دیده شد در حالیکه این رقم در گروه کترل ۰/۰۳٪ بود (۱۳). یک توضیح بالقوه پیشنهاد شده برای توضیح ارتباط بین TTN و آسم مادری این است که هر دو دارای استعداد رُنیکی برای کاهش پاسخ دهنده به عوامل بتا آدرنرژیک هستند (۱۲-۱۴). این فرضیه توسط یافته های حاصل از ارزیابی کودکانی که در نوزادی دارای TTN بودند، حمایت می شود (۶، ۱۷).

از محدودیت تحقیق کامل نبودن اطلاعات مورد نیاز در تعدادی از پرونده ها بود که جهت رد تشخیص های افتراقی TTN ضروری بودند، که به ناچار حذف و موجب کاهش تعداد نمونه شدند (تقلیل از ۱۳۰ مورد به ۷۷۴ مورد).

در کل با توجه به گزارش افزایش موزاد TTN در سازارین (۱، ۲، ۴، ۷، ۸، ۱۵) مبادرت به انجام چنین مطالعه ای شد و مشاهده گردید که موارد TTN در مادران حامله آسمی و دیابتی به میزان قابل ملاحظه افزایش دارد.

با سعی به تشخیص و کترول مادران آسمی و دیابتی، کاهش تعداد موارد سازارین و انجام سازارین های الکتیو پس از هفته ۳۹ بارداری می توان از میزان بروز موارد TTN که منجر به افزایش طول مدت بستری نوزادان می شود کاست تا بار مالی و بار روانی نیز کاهش یابد.

در مطالعه انجام شده روی ۷۶۲ مادر که به طریق سازارین زایمان داشتند و ۷۷۴ نوزاد در ۱/۴٪ از نوزادان TTN دیده شد. این رقم در مطالعات مختلف در زایمان های طبیعی ۱/۱٪-۰/۵۷٪ و در سازارین ۰/۹٪-۰/۳۵٪ گزارش شده است ولی در تمامی مطالعات در مقایسه بین زایمان طبیعی و سازارین، در سازارین، رقم بالاتری را بخود اختصاص داده است (۶-۹).

بروز TTN ارتباطی با سن مادر و جنس نوزاد نداشت (۰/۸۴٪، P=۰/۸۷٪) به ترتیب) که در مطالعات انجام شده روی TTN نیز چنین بوده است (۱۶). در این مطالعه علیرغم اینکه میزان TTN در هفته های ۲۷ و ۳۸ حاملگی بالاتر از هفته ۳۹ به بعد بود ولی در حالیکه موریسون و زانادروف گزارش کرده اند هر چه سن حاملگی از هفته ۲۷ به طرف ۴۰ بروز از میزان عوارض تنفسی نوزاد کاسته خواهد شد و چنین نتیجه گیری کرده اند که با انجام سازارین الکتیو بعد از هفته ۳۹ می توان از عارضه TTN کاست (۹، ۱۶) که علت این اختلاف می تواند احتمالاً تعداد موارد سازارین در هفته های ۳۸-۳۷ (۰/۴۱/۵٪) در برابر سازارین های بالای ۳۸ هفته باشد (۰/۵۸/۵٪) باشد و از طرفی در این مطالعه موردی از TTN در سازارین های ۴۰ و ۴۱ هفته دیده نشد که با نتیجه گیری موریسون و زانادروف که باید پس از هفته ۳۹ هفته سازارین الکتیو انجام داد هم خوانی دارد.

در مادران دیابتی در مقایسه با مادران غیر دیابتی میزان TTN نوزادی افزایش قابل ملاحظه آماری نشان می داد (۸٪ در برابر ۱/۸٪، P=۰/۰۱۴) این یافته با سایر مطالعات هم خوانی دارد

منابع

1. Krantz ME, Wennergren M, Bengtson LG et al: Epidemiological analysis of the increased risk of disturbed neonatal adaptation after cesarean section, *Acta Paediatr Scand* 1986; 75: 832.
2. Avery ME, Gate wood OB, Brumley G: Transient tachypnea of newborn possible delayed reabsorption of fluid at birth. *Am J Dis Child*; 1966, 111: 380.
3. Gross TL, Sokol RJ, Kwong MS, etal: Transient tachypnea of the newborn: the relationship to preterm delivery and significant neonatal morbidity. *Am J Obstet Gynecol*; 1983, 146: 236.
4. Carey B, Trotter C: Radiology basics, part III: TTN, MAS and neonatal pneumonia, *Neonatal Netw* 2000, 19:37.
5. Sandberg K, Sjoqvist BA, Hjalmarson O et al: Lung function in newborn with tachypnea of unknown cause, *Pediatr Res* 1987, 22: 581.
6. Rawlings JS, smith FR: Transient tachypnea of the newborn. An analysis of neonatal and obstetric risk factors. *Am J Dis child*; 138(9): 1984, 869-71.
7. Zanardov, Simbi AK , Franzoi M, Solda G, Salvadori A, Trevisanuto D: Neonatal respiratory, morbidity risk and mode of delivery at term *Acta Paediatr*, 2004, 93(5): 643-7.
8. Leven EM, Ghai J, Barton JJ and Strom CM. Mode of delivery and risk of respiratory diseases in newborns. *Obstet Gynecol* 2001, 97: 439-42.
9. Morrison JJ, Bennie JM, Mitton PJ. Neonatal respiratory morbidity and mode of delivery at term: Influence of timing of elective cesarean delivery. *Br J Obstet Gynecol* 1995, 102: 101-106.
10. Kjos SL, Walther FJ, Montoro M, Paul RH, Diaz F, Stabler M: Prevalence and etiology of respiratory distress in infants of diabetic mothers: predictive value of fetal lung maturation tests. *Am J Obstet Gynecol*, 1990, 163(3): 898-903.
11. Rande AY, Merchant RH, Rajaj RT, Joshi NC: Infants of diabetic mothers- an analysis of 50 cases. *Indian Pediatr, AP*; 1989, 26(4): 366-70.
12. Demissie K, Marcella SW, Brecken ridge MB, rhoads GG: Maternal asthma and transient tachypnea of the newborn. *Pediatrics*; 1998, 102(1pt1): 84-90.
13. Schatz M, Zeiger RS, Hoffman CP, Saunders BS, et al: Increased transient tachypnea of the newborn in infants of asthmatic mothers. *AM J Dis Child*, 1991, 145(2): 156-8.
14. Barnes PJ: Endogenous catecholamine and asthma. *J Allergy Clin Immunol*; 1986, 77: 791-795.
15. Liu S, Wen K, Demissie S et al: Maternal asthma and pregnancy out comes. A retrospective cohort study. *Am J Obstet Gynecol* 2001, 184: 90 – 96.
16. Schatz M, Zeiger RS, Harden RM, Hoffner CP et al. The safety of inhaled β -agonist bronchodilators during Pregnancy. *J Allergy Clin Immunol* 1988, 82(4): 686 – 695.
17. Schaubel D, Johansen H, Dutta M, Desmeules M, et al : Neonatal characteristics as risk factors for preschool asthma. *Am Dis Child*; 1991, 145(2): 156-8.